

تاریخچه حزب جبهه ملی فرانسه

اسماعیل همایونی

فرانسه، پس از جنگ جهانی دوم، با بحران استقلال طلبی الجزایر در سال ۱۹۵۴ روبرو شد. گروه‌های کوچکی در این دوره شکل گرفتند که با سیاست دوگانه در اعطای استقلال به الجزایر مخالف بودند. در میان آنها، گروه نظم نوین (جنبش راست افراطی و ناسیونالیست فرانسه در سالهای ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۳) با بازماندگان دولت ویشی (دولت فرانسه در زمان اشغال فرانسه توسط آلمان نازی در سالهای ۱۹۴۰ تا ۱۹۴۴) و بقیه مخالفین استقلال الجزایر متحد شد.

سه هزار نفر در اعلام وجود رسمی این جنبش در تاریخ ۹ مارس ۱۹۷۱ به رهبری ژان فرانسوا گالوایر حضور داشتند. فرانسوا برینیو یکی از رهبران جنبش به عنوان شعار اصلی اظهار کرد: «ما باید یک حزب انقلابی بسازیم. سفید به رنگ نژاد ما، سرخ به رنگ خون ما و سبز به رنگ امید ما»

در کنگره دوم نظم نوین، که در ژوئن سال ۱۹۷۲ انجام گرفت، استراتژی ایجاد یک حزب به نام جبهه ملی اتخاذ شد. یکی از مبارزان جنگ الجزایر، نماینده مجلس ملی گرای که در سال ۱۹۵۶ انتخاب شده بود، ژان ماری لوپن، به رهبری جنبش برگزیده شد. در ۵ اکتبر ۱۹۷۲، او رئیس «جبهه ملی برای اتحاد فرانسوی» گردید. حزب، قرار دادن ملی گرای در قلب بازی

ژان ماری لوپن

انتخاباتی و به دست آوردن نیروهای سیاسی در جناح راست را، مهمترین هدف خود قرار داد. اولین تشکل منسجم سیاسی در جناح راست افراطی فرانسه در جمهوری پنجم ایجاد شد. ژان ماری لوپن عمدتاً از تئوری های فرانسوا دوپرا به عنوان ایدئولوگ حزب و اصطلاحات وی استفاده میکرد. به عنوان مثال جمله معروف دوپرا «یک میلیون بیکار در فرانسه، همان یک میلیون مهاجر» نمایانگر سطح بالای نژاد پرستی حزب با بیان مخالفت با مهاجرت به فرانسه است. حزب همیشه از مخالفان مهاجرت بوده و البته گاهی با همین حربه به جلب افکار عمومی فرانسه به حدی اثر گذار نایل آمده است.

جبهه ملی اولین جلسه انتخاباتی خود را در انتخابات مجلس سال ۱۹۷۳ برگزار کرد. در پوسترهای تبلیغاتی، یک شعله سه رنگ که نماد الهام گرفته از MSI، یک حزب فاشیست ایتالیایی بود، چاپ شد. حزب شکست سختی خورد. تنها صد و هشت هزار رأی یا پنجاه و دو صدم از آرا را به دست آورد.

با این حال، این مشارکت پایه و اساس حزب را تشکیل داد. این میزان درصد نیز به طور قابل توجهی بالاتر از سال ۱۹۶۸ بود، زمانی که راست افراطی (نه جبهه ملی) هشت صدم آرا را به دست آورد. ژان ماری لوپن در حوزه انتخاباتی ۱۵ پاریس (در انتخابات شورای شهر)، بهترین نتیجه جبهه ملی را با بیست و دو درصد از آرا به دست می آورد.

ژان ماری لوپن، در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۹۷۴ پس از مرگ پمپیدو به عنوان نامزد حزب شرکت کرد. در طی مبارزات انتخاباتی، از حق ملی و اجتماعی دفاع کرد و با مهاجرت خارجیها به فرانسه در حالی که خود را یک نژاد پرست می خواند، مخالفت کرد. هر چند جبهه ملی در این انتخابات نتیجه خوبی نداشت ولی همین که در انتخابات شرکت کرد و احراز صلاحیت نامزد حزب را بدست آورد، یک پیروزی و عامل افزایش اعتبار حزب شد.

حزب، در جریان انتخابات مجلس مارس ۱۹۷۸ تبلیغات دامنه داری را انجام داد. فرانسوا دوپرا، دبیر کل جبهه ملی شعار «خطرات مهاجرت» را اتخاذ کرد و ستادهای انتخاباتی حزب بر این موضوع متمرکز گردیدند.

علی رغم بسیج کامل نیروی حزبی، ژان ماری لوپن تنها سی و سه صدم درصد آرا را در دور اول انتخابات مجلس جمع آوری کرد. چند روز بعد، در روز ۱۸ مارس، فرانسوا دوپرا در طی یک حمله تروریستی، کشته شد. این حمله از او تصویر شهید ملی جناح راست، ساخت.

در سال ۱۹۸۱، ژان ماری لوپن تلاش کرد تا در انتخابات ریاست جمهوری شرکت کند. اما نتوانست ۵۰۰ امضا از مقامات منتخب مورد نیاز را، که یکی از شرایط اجباری نامزدی انتخابات ریاست جمهوری در فرانسه بود، جمع آوری کند. در واقع توسط

سیستم نظارت انتخاباتی فرانسه، رد صلاحیت شد. در این انتخابات، فرانسوا میتران، کاندیدای چپ از حزب سوسیالیست، برنده شد و طبیعتاً جبهه ملی به عنوان اپوزیسیون دولت جدید موضع گیری کرد. در آن سال، حزب کمتر از ۳۰۰ عضو داشت. در سال ۱۹۸۶، پس از شکست سوسیالیست‌ها در انتخابات مجلس ملی علی رغم اینکه انتخابات ریاست جمهوری را برنده شده بودند، رئیس جمهور فرانسه، فرانسوا میتران، نظام انتخاباتی مجلس ملی را از اکثریت دو مرحله ای به نظام تناسبی تغییر داد. با تغییر نظام انتخاباتی فرصت برای حضور احزاب کوچک در مجلس ملی نیز فراهم شد، به گونه ای که جبهه ملی ۳۵ کرسی از ۵۷۷ مجلس ملی را به دست آورد. این نخستین بار است که جبهه ملی به مجلس ملی راه می یافت. تاکنون، جبهه ملی فقط در انتخابات شورای شهر، پیروزی هایی داشت ولی اکنون به عنوان حزبی با نماینده در مجلس ملی در کشور شناخته می‌شد.

در ۱۳ سپتامبر ۱۹۸۷، ژان ماری لوپن در یک مصاحبه، استفاده اتاق های گاز توسط نازی ها را در طول جنگ جهانی دوم، یک مسئله جزیی در تاریخ دانست. این مسئله انعکاس رسانه ای منفی برای حزب داشت و به عنوان یک تخلف مورد اعتراض عمومی و دعوی قضایی گردید. ژان ماری لوپن در روز ۱۸ دسامبر ۱۹۹۱ توسط دادگاه تجدید نظر به جرم «ساده انگاری جنایت علیه بشریت» و «رضایت به ظلم» محکوم شد. این محکومت سیر رو به رشد حزب را متوقف کرد و موجب تنشهای بعدی در درون حزب شد.

در ۲ آوریل ۱۹۹۸، لوپن به دو سال عدم صلاحیت از فعالیتهای سیاسی برای حمله به یک کاندیدای سوسیالیست محکوم شد. این وضعیت در حزب تنش تازه ای را به همراه داشت. در انتخابات منطقه ای دسامبر ۱۹۹۸، مگرت، نفر شماره دو جبهه ملی و شش متحد او، از حزب اخراج شدند. علت امر یک اختلاف ایدئولوژیک بین جناح لوپن و مگرت بود. برونو مگرت مایل بود که جبهه ملی با (اجتماع برای جمهوری (حزب گولیست ژاک شیراک (Rassemblement pour la République-RPR) متحد شود در حالی که لوپن به شدت مخالف بود.

این اختلاف عمیق، برونو مگرت را یک سال پس از ترک جبهه ملی، به سمت تاسیس جنبش ملی جمهوریخواهان (Mouvement national républicain-MNR) سوق داد. این نخستین انشعاب در جبهه ملی به عنوان اصلی ترین حزب راست افراطی بود.

در انتخابات ۲۰۰۲ ریاست جمهوری، جبهه ملی مبارزات انتخاباتی خود را بر روی موضوع ناامنی و اولویتهای ملی تمرکز داد. در آن زمان جنگ امریکا در عراق در حال انجام بود و انتخاب این شعارها، نمایانگر تشخیص درست حزب از اوضاع جامعه فرانسه است. لوپن برای اولین بار به دور دوم با شانزده درصد آرا راه

Marion Anne Perrine Le Pen,
Marine Le Pen

یافت. هر چند در دور دوم ژاک شیراک به پیروزی رسید ولی این یک گام مهم برای این حزب سیاسی بود تا از دهه ۱۹۹۰ به عنوان سومین نیروی سیاسی در فرانسه تبدیل شود. دیگر جبهه ملی یک حزب تمام عیار شده بود. در طول بیست و اندی سال، در انتخابات ریاست جمهوری، مجلس ملی، شورای شهر، مناطق (انتخابات شورای استانی) شرکت کرده بود. در مجلس ملی نماینده داشت، به دور دوم ریاست جمهوری رسیده و یک قدم تا ورود به کاخ الیزه داشت. انشعاب کرده بود، شهید داده بود و اکنون به آلترناتیو سوم فرانسه پس از گولیستها و سوسیالیستها تبدیل شده است.

در آوریل ۲۰۰۳ دختر ژان ماری لوپن، وارد حزب شد و خیلی زود به رهبری دفتر سیاسی حزب رسید. در این دوره حزب چرخش نرمی به سمت جناح چپ کرد و به جمهوری خواهی و لایسیته پرداخت و اصول بنیادین لوپنیسم در حاشیه قرار گرفت. علی رغم نارضایتی کادر اجرایی حزب، ماری لوپن از دختر خود دفاع کرد و وی را به قائم مقامی دبیر حزب برگزید.

مارین لوپن (دختر ژان ماری لوپن) در ژانویه ۲۰۱۱ در ۴۲ سالگی با ۶۵ درصد آرا در کنگره، دبیر جبهه ملی اعلام شد. در همان سال مجله امریکایی تایمز از وی به عنوان صد فرد برتر تاثیر گذار جهان نام برد.

می ۲۰۱۴ در انتخابات اتحادیه اروپا، جبهه ملی به مهاجرت به قاره اروپا تاخت. در آن زمان که موج مهاجران جنگ زده از شمال آفریقا و غرب آسیا به اروپا آغاز شده بود، جریان راست افراطی در اروپا حاکم شد و در نتیجه جبهه ملی نیز در فرانسه به محبوبیت بالاتری دست یافت. حزب با کسب ۲۵ درصد آرا بالاتر از حزب سوسیالیست قرار گرفت. این پیروزی مقام دبیری مارین لوپن را تقویت کرد.

در سال ۲۰۱۷، برای بار دوم و این بار مارین لوپن دختر به دور دوم انتخابات ریاست جمهوری رسید. به مانند دور قبل، رای چپها و سوسیالیستها بار دیگر به ضرر جبهه ملی تمام شد و امانوئل ماکرون لیبرال که در طیف بندی سیاسی فرانسه در مرکز قرار داشت را روانه الیزه کرد.

